

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Az ipar helyzete és feladatai

Dr. Szabó Imre előadása az SZVT tisztújító közgyűlésén

A Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Csongrád megyei szervezete tegnap, csütörtökön délután tartotta tisztújító közgyűlését a Technika Házában. Az egybegyűlteket, köztük dr. Györfly Lászlót, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettesét és dr. Csonka Istvánt, a szegedi városi pártbizottság osztályvezetőjét, dr. Kapás Pált, a társaság titkárát köszöntötte. Ott volt dr. Fejes Pál, az MTESZ megyei elnöke is.

Dr. Szabó Imre ipari miniszterhelyettes iparunk helyzetéről és a soron levő feladatokról tartott előadást. Előjáróban az ágazat jelentőségéről beszélt, amit jól jellemez, hogy a nemzeti termelésnek 50 százalékát adja az ipar. Ugyanakkor az eszközállományunk csak nem egészen 27 százalékát birtokolja. Hazánkban 1 millió 600 ezer az iparúzó száma. Ez nagyjából az aktív keresők egyharmada. Ez a körülmény másfél millió ember termeli meg az összes exportált javak harmadnegyed részét. Magyarországra ma is elsősorban a gépipar túlsúlya jellemző, míg az iparon belüli ágazatok rangsorában a könnyűipar csak a harmadik helyet foglalja el. Érdekesen hangzott el, hogy dr. Szabó Imre, hogy a kézműves- és háziiparban 70 ezer ember keresi kenyerét. Számukat meg lehetne háromszorozni, mindez különösebb beruházást sem igényelne, ám a vállalkozó emberek betanítását nagyipari vállalatoknak kellene vállalni. Azért lenne fontos, hogy így legyen, mert a kézművesek és a háziiparban dolgozók termékeinek értékét elsősorban nem az anyaghiány, hanem a hozzáadott munka adja.

Beszédének további részében azokról a várható intézkedésekről beszélt a miniszterhelyettes, amelyek az ipar rugalmasabb irányítását, a kézművesek javítását és az új típusú vállalati belső mechanizmusok kialakítását teszik lehetővé. Ismét

életre hívják a felügyelő bizottságokat, de ezek tulajdonképpen a vállalati stratégia megtervezésének szolgálói lesznek. Az egyszemélyes vezetés elve természetesen csorbítatlan marad. És ha már itt tartunk; új dolog, hogy több vezetői megbízást meghatározott időre adnak csak ezek után. Ez rugalmasabb rotációt tesz lehetővé. Természetesen azok, akik a feladatokat tökéletesen ellátják, ugyanúgy, mint az élet más területein, a felsőoktatásban például, továbbra is a helyükön maradnak.

Javítani szükséges a vállalatok belső érdekeltiségi rendszerét. A miniszterhelyettes a több telephelyes nagyvállalatok példáján idézte azt, hogy miről is van szó. A gyáregységek dolgozói szeretnék tudni, hogy ők mennyiben és mivel járulnak hozzá a vállalati eredményekhez. A nem-sokára napvilágot látó irányelvek éppen ezért gyáregységi mérlegek készítésére ösztönzik a vállalatokat.

Tovább tart az ipar decentralizációja. Az össztérfelület 27 százalékát állítják már csak elő a fővárosban. S ez a tény is egy sor gond forrása. Az ingatlanvagyonnal való hatékony gazdálkodás nehezen lehetséges akkor, amikor egy gyár csak telepeket létesít, de törzsgyáranak műhelyei kihasználhatatlanok, s közben a gyár termelési értékét sem növeli. A decentralizáció a szállítási költségek növekedésével is együtt jár.

Beszédének befejező részében a miniszterhelyettes azt hangsúlyozta, hogy hiba volna a világgazdasági recesszióra hátrítani minden bajt. A feladatokra kell koncentrálnunk. Mozgósítanunk kell a szellemi tőkét, alkalmazkodnunk szükséges a piacokhoz, javítanunk kell a közgazdasági munkát. Csak egy példa. Az ipar 178 kutatóhelyén 35 ezer ember dolgozik. Közülük 13 ezernek a feladata, hogy a jobb,

az operatívabb megoldásokon lörje a fejét...

Dr. Szabó Imre nagy érdeklődéssel fogadott beszéde után Virág József, az SZVT Csongrád megyei szervezetének elnöke szívből gratulált a társaság 1978 óta végzett munkájáról. 1970-ban alakultak, négy év alatt több mint 200 rendezvényükön tízezer ember vett részt. Szerveztek előadásokat, konzultációkat, tanfolyamokat, kerekasztal-beszélgetéseket. Büszkék rá, hogy az innovációról például Szegeden tartották az első, országos érdeklődést kiváltó előadássorozatot. Gyümölcsöző nemzetközi kapcsolatokat sikerült kiépíteni. A társaságnak ma több mint 300 tagja van. Nemrégiben nyugdíjasokból is szerveztek egy szekciót.

1983-ban három országos rendezvényt tartanak. Szerepük létrehozni a társaság szentesi csoportját, tervezik azt is, hogy Szegeden marketingklubot alakítsanak.

A tagság a beszámolót elfogadta, majd Zombori Zoltán, a jelölt bizottság elnöke terjesztette elő a tisztújításra a listát. A társaság egyhangú szavazással elnökévé ismét Virág Józsefet, társelnökévé Besenyey Zsoltot, a megyei pártbizottság munkatársát, titkárává pedig dr. Kapás Pált, a pályaválasztási intézet igazgatóját választotta.

P. F.

Tervteljesítés

A Miskolci Szénbányák Vállalat edelényi aknája csütörtökön teljesítette éves termelési tervét. A terv 191 400 tonna szén felszínre hozását írta elő az edelényi bányászok számára. A dél-eltői műszakban dolgozó brigádok hozták felszínre a teljesítéshez szükséges utolsó tonnákat. A vállalatok szerint az év hátralevő részében még harminchétezer tonna jó minőségű fűtőanyagot adnak a népgazdaságnak.

Az edelényi akna több mint kéthónapos előnye, a határidő előtti tervteljesítés azért is értékes tett, mert a korábbi években különböző okok miatt rapszodikus volt a termelés. (MTI)

Konferencia

A munkahelyi demokrácia továbbfejlesztésének főbb elvi kérdéseiről csütörtökön kétnapos tudományos konferencia kezdődött a SZOT székházában. A szakszervezetek elméleti kutatóintézte és a SZOT több más szervezete a tanácskozást, amelyen vállalati gazdasági és tömegszervezeti vezetők, szociológusok, a tudományos élet képviselői vesznek részt.

A tanácskozást Herczeg Károly, a vasasszakszervezet főtitkára nyitotta meg, majd előadások hangzottak el a munkahelyi demokrácia fejlesztésének irányáról és felteiről, a vállalati vezetők és a szakszervezetek feladatairól.

Szenet vegyenek!

Kínálat és kereslet

Időjárás mindig van, azaz mindig lehet viccelni, s ráadásul az „mindig az évszakhoz képest” van. Jó két évtizede néhai Sándor János karikatúrista költötte át a tavaszi mondókat képpé formálva: Sándor, József, Benedek zsákban hozza a szenet, fát, kokszot. Akkoriban jót derültem rajta, mert mire megjelent ezer ágra sütött a nap, később, tejjel-mézszel — fűtőolajjal folyó napjainkban ugyanezen azért, mert hát kinek kell ma már az a darabos fűtőanyag. Hogy most eszembe jut, nem véletlen: nemrégiben egyik ismerősömnek öt liter borért kínáltak egy jó karban levő olajkályhát. És ez korántsem azt jelenti, hogy a bor ára ment föl! Évtizede szelnek eresztették bányászainkat, most meg ecénpogramot hirdetünk. Szóval a szenet, fát, kokszot újra hozhatja Sándor, József, Benedek, no meg a Tüzip.

Van-e elég szén? — kérdeztem magamtól, no és a legilletékesebbektől, dr. Kókai Józseftől, az Alföldi Tüzip Vállalat Csongrád megyei kirendeltsége igazgatójától, és Onodi Jánostól, a rókusói Tüzip-telep vezetőjétől. Ha a telep előtt várakozókat kérdezem azt mondják baj van, ha a vezetőket, azt mondják nincs. Az előbbiek panasza, hogy nem vehetnek a legjobb minőségű szénből annyit, amennyit akarnak, mert — úgymond — kapcsolt áruként „hozzá-vágják” a gyengébb min-

szerű fajtákat. Miért nem lehet a pénzemért azt és annyit venni, amennyit akarok, miféle intézkedés ez?

Központi. Azt mondják ugyanis a szakemberek, hogy eladni csak az lehet ami van, és olyat amilyen rendelkezésre áll. Az igazság, hogy ma Magyarországon a legjobb minőségű a lengyel szén. Ebből viszont csak annyi van, hogy meg kell határozni, mennyit vásárolhatnak, különben pillanatok alatt elfogy. Így például egy kazántulajdonosnak — akit nyilvántartanak a Tüzip-központban — ha száz mázsa szenet adnak, annak harmadnegyed része az országos utasításnak megfelelően hazai darabos szén. Az igazsághoz tartozik az is, hogy a ma oly keresett szénfajtát tíz éve még kedvezménytel is árulták. Azóta rájöttek milyen jó.

Nem rosszak a hazai szénnek. Es van is belőlük elég. Ezt nemcsak mondták a Tüzip vezetői, hanem mutatják is. Az elmúlt hét végén tizenhét féle szénből vásárolhattak a vásárlók a szegedi telepen. Év közben viszont összesen 23 fajtát kínál a kereskedő. Ennyiből csak-csak összejön a téllirevaló, nem árválkodhatnak a kályhák. Aprópó, kályha.

Szóval van mivel, van is hol, de nincs miben. Már-mint fűteni. Emiatt bosszúsak — de nagyon — az etázs-fűtésre berendezett lakások tulajdonosai, mert hát megszívlelnék ők a tanácsot, hogy tessék áttérni olajról szénre. Amde, ami a szénfűtésű kazánok választékát illeti, megszámlálhatnánk az egyik kezünkön... Azt mondja a kereskedő, a Delta 301. számú nagyüzletének boltvezetője, Horváth Jenő, hogy szinte nincs olyan nap, amikor nem ostromolnák őket kazánért. Sajnos hasztalan. Így aztán mondhatjuk mi a magunkét, mennyire kellene a lépésváltás. A bolt fogalma is példázza a fűtésben elindult változást. Egyetlen olajkályha mellett 5-féle szénfűtésűből választhat a vevő, és választ is, mert nem csak a kínálat, a kereslet is tükrözi, hogy újra sláger lett a szén. A kereskedő úgy fogalmaz: az olajkályha eladhatatlan.

Szén is van, fa is van, kályha is van, többféle is, mégse mindig elégedett a vevő. Az eddig megszokott fűtéses, a szobaberendezéshez harmonikusan illeszkedő olajkályhával egyelőre még nem teljes sikerrel veszik fel a versenyt a most kínált széntüzelésű kályhák. Kevésbé udvariasan fogalmazva, csúnyák. Amelvik szebb, azt meg elkapkodják. Pillanatnyilag csak ígéretekben „előrejelzésben” van a nagyobb termék fűtésére alkalmas, nagy teljesítményű kályha. Ami viszont még keresettebb, még kapósabb lenne, a csempékályha — az még előrejelzésben sincs. Másfél éve színét se látták a boltban. Márpedig az felámadhatna halottaiból, mert nemcsak szép — de „okos” is.

I. Zs

A SZEBISZ tanműhelyében

Általános törekvés a magyar szakmunkásképzésben hogy a tanulók az üzemekben vagy legalább üzemszerű körülmények között tanulják meg a szakmát. Ehhez avúltanak nagy segítséget az üzemi tanműhelyek. A Szegedi Bútoripari Szövetkezetnél eddig is működött tanműhely. Az új, Cserie sori központi telephelyen azonban a tavalyi évben kezdtek meg a munkát a tanulók. Az alapépítéssel jól felszerelt műhelyben három évfolyamon 45 tanuló sajátítja el a szakma fogásait. Az elsősök fűrészelnek, gyalulnak, mérnek a másodikosok a gépi megmunkálást tanulják, a harmadik évben pedig már a termelésben dolgoznak. Képeink — Nagy László felvételei — az új tanműhelyben készültek.

Fácánvadászat

Kedvező az idei vadszaporulat

Már szeptember elején mesterségesen keltezték a vadászati idenyt, de csak a vadászati idenyt, de csak a napokban láttak munkához a puskás emberek a fácánkakasok kilövésével. Szándékosan várakoztak, hogy fejlődjenek, súlyban gyarapodjanak a vadzárnyasok. Dragon József Csongrád megyei fővadász arról tájékoztató, hogy a tavalyinál jobb szezon ígérkezik, mivel az állomány szaporodása szempontjából kedvező volt a nyári és az őszi időjárás.

A megye vadásztársaságai 68 ezer fácánbíbét keltezték, neveltek fel és engedtek szabadon. Nem csupán nyolc-hetes korukig vigyáztak rájuk, hanem utána olyan helyeken engedték el őket, ahol szem előtt voltak, és még hetekig gondoskodtak róluk. Így a megváltozott körülményekhez könnyebben alkalmazkodtak a

mesterségesen keltezték a vadászati idenyt, de csak a vadászati idenyt, de csak a napokban láttak munkához a puskás emberek a fácánkakasok kilövésével.

Sok év óta most először dicsekedhetnek a vadászok azzal, hogy területükön növekedett a nyúlállomány. Ez részben az optimális időjárásnak, részben az elrendelt intézkedések betartásának, a vadászati kíméletnek köszönhető. A kíméletet fenntartják, s ezen a télen is csak élő befogásokat, hálós vadászatokat terveznek.

Az erdők, mezők értékes állományának átteeléséről idejében és tervszerűen gondoskodnak. A nagyüzemileg nehezen hasznosítható, félre eső gépekkel alig megközelíthető területeken parcellákát béreltek a vadásztársaságok. Ezeket a földeket termelik meg a téli etetéshez szükséges takarmány egy részét.